

Eduard Chmelár: Pellegrini hrá vabank a riskuje oveľa viac ako osobné historické fiasko. Hlas a jeho užitoční idioti sa nechali vlákať do nebezpečnej pasce Šimečku & spol.

- CZ24 News | 13. června 2023

SLOVENSKO: Publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár vo svojom článku píše, prečo je snaha o politickú izoláciu strany Smer-SSD nebezpečným zahrávaním sa s ohňom. V nadväzujúcom videu poukazuje na rozpory, ktorými sú poznačené vzťahy strán súčasnej opozície, čím ohrozujú šancu na zmenu súčasného politického smerovania Slovenska po predčasných voľbách.

Skôr, kým vám predstavím novú časť Drobnohľadu (*video pod týmto statusom*), dovoľte mi povedať k nemu zopár dôležitých aktualizčných poznámok. Ponovembrová ľavica (*presnejšie: strany hlásiace sa k sociálnej demokracii*) urobili dve zásadné historické chyby.

Tou prvou bolo, že sa SĎL rozhodla ísť do vládnej koalície s Dzurindovou SDKÚ a s KDH, čo ju v konečnom dôsledku zničilo a vymazalo z politickej mapy.

Druhou chybou bolo, že Robert Fico poslúchol radu Miloša Zemana a jeho Smer pohltil všetky vtedajšie neparlamentné ľavicové strany. Stratil tak prirodzeného spojenca, ktorý by jeho politiku kultivoval a udržal v autentickom ľavicovom spektre.

Tretiu chybu sa dnes chystá urobiť Peter Pellegrini, keď sa chystá vládnuť s pravicovými stranami. Prinesie mu to síce vytúžené kreslo premiéra (*ktoré by mu Robert Fico veľkoryso ponúkol pravdepodobne aj tak*), ale daňou za túto chvíľku slávy bude, že v takejto konštelácii nebude môcť naplňať sociálnodemokratický program a objatie Šimečku, Sulíka a Majerského ho rozdrví rovnako ako pred dvoma desaťročiami Stranu demokratickej ľavice.

Hovorí sa, že keď nepriateľ robí chyby, netreba ho vyrušovať. Peter Pellegrini však riskuje oveľa viac ako osobné historické fiasko. Hlas-SD a jeho užitoční idioti sa nechali vlákať do nebezpečnej pasce, v ktorej hrajú hru Šimečku, Bútoru a spriaznených médií, ktorej cieľom je dosiahnuť politickú izoláciu Smeru-SSD. Ich argumentácia je postavená na vyslovene lživých argumentoch, ktorými strašia verejnosť, že Fico chce vystúpiť z EÚ a NATO, že tu chce zaviesť autoritatívny režim a podobné nezmysly, ktoré sa dajú ľahko vyvrátiť.

Zvlášť tragikomické a trápne je, keď výhrady Smeru-SSD voči politike NATO hystericky komentuje Marián Leško. Ten Marián Leško, ktorý do roku 1989 písal v straníckom týždenníku Komunistickej strany Slovenska Nové Slovo tú najodpornejšiu prorežimovú propagandu, v ktorej spieval ódy na Varšavskú zmluvu, Sovietsky zväz a sám tieto hlúposti hrdo označoval za „bojovú komunistickú publicistiku“ – je dnes rozhorčený, že si niekto dovoľuje pochybovať o Severoatlantickej aliancii, ktorej kritiku nazýva vlastizradou. Leško primitívne zavádza, keď tvrdí, že Fico hovorí o NATO ako o nepriateľskej organizácii. „Také verejné popieranie národného a štátneho záujmu zo strany Fica sme tu nemali ani za prvej republiky. Je to niečo, čo je absolútne škandalózne, Mne chýbajú slová na to, aby som vyjadril svoje rozhorčenie nad tým!“ rozhorčoval sa v relácii Moniky Tódovej a dodal, že je

to nepochopiteľné, keď tu po prvýkrát v dejinách máme záruky, že nám prídu vojaci zo spojenských krajín na pomoc...

No. Marián Leško vraj vyštudoval v Prešove históriu, ale buď sa tam nič nenaučil alebo zostal tým, čím vždy bol – proročivým propagandistom. Nebudem rozsiahlo vysvetľovať to, o čom som už písal a hovoril veľakrát: totiž, že vždy sme mali spojencov, ktorí boli zmluvne zaviazaní, že nám prídu vojensky na pomoc a zakaždým to dopadlo tak, že sa na nás buď vykašľali (*ako Francúzsko a Veľká Británia po Mníchove*) alebo nás sami prepadli (*ako Veľkonemecká ríša v roku 1944 alebo vojská Varšavskej zmluvy v roku 1968*). Nehovoriac o tom, že Leškova predstava, že nám podľa Severoatlantickej zmluvy musia prísť americkí vojaci na pomoc, je čistá demagógia, prekrúcajúca zmysel čl. 5 tak, ako ho preformuloval Kongres USA. Rozmýšľam, ako toto, čo predvádza Marián Leško a jemu podobní nazvať. To nie je komunistické myslenie (*lebo to bolo vo svojej pôvodnej filozofickej podobe avantgardné*). To je čistý oportunizmus a konjunkturalizmus ľudí, ktorí za každého režimu stáli na jeho strane a robili v jeho prospech propagandu. Ale iné je dôležité.

Dlhodobu sa tu vytvára atmosféra, akoby kritika NATO alebo EÚ bola škandalózna, neprípustná alebo dokonca nepriateľská. Škandalózne je takéto myslenie, lebo je to niečo také absurdné, akoby niekto kritiku slovenskej vlády automaticky stotožňoval s vlastizradou a nepriateľským postojom voči Slovensku. Na jednej strane nás propaganda masíruje demagogickými tvrdeniami, že každý máme v tejto organizácii rovnaký hlas, na druhej strane keď si ten hlas niekto uplatní a povie niečo, čo sa druhým nepáči (*príkladom môže byť Maďarsko*), tak proti nemu vedú všetci nenávistnú kampaň.

Ak chceme zostať demokratickým štátom, pomery v EÚ a politiku NATO je nielen žiadúce, ale nevyhnutné kritizovať. Začína totiž nadobúdať nebezpečné rozmery. Uvedomme si, že Severoatlantická organizácia nie je nadnárodná (*ako napríklad Európska únia*), ale medzinárodná. Je to spojenecká zmluva medzi suverénnymi štátmi. Napriek tomu nás Spojené štáty neustále tlačia do nejakých „záväzkov“, ktoré nemajú žiadnu medzinárodnoprávnú podobu, ani vymožitelnosť, ale všetci sa tvária, že sme povinní dodržiavať to, čo si vymysleli vo Washingtone a Bruseli. Až toto je škandál, pán Leško. Niečo také si totiž nedovolila ani Varšavská zmluva, ktorá nikdy nevstupovala do rozhodnutí štátov, koľko a akým spôsobom majú zbrojiť. Tu nám niekto diktuje celú bezpečnostnú politiku, akoby bola podriadená nejakému mocenskému centru – ale to už nemá charakter spojeneckej zmluvy. Kým sa však právne nič nezmenilo, je nielen naším právom, ale povinnosťou postaviť sa voči návrhom, ktoré nie sú v našom štátnom záujme – a práve na to potrebujeme odvážnych politikov. Lebo keď Monika Tódová a mainstreamoví politici vyblakujú, že „my sme NATO“, tak z tohto tlaku to vyzerá, akoby sme práve my to NATO neboli, akoby sme boli povinní poslušne plniť všetko, čo príde z Bruselu, čo jednoducho nie je pravda.

Ale poďme k podstate veci. Falošná hra na politickú izoláciu Smeru-SSD, ku ktorej sa v posledných dňoch pridali aj Hlas-SD, je nielen nezmyselná, ale vo svojich dôsledkoch aj krátkozraká až nebezpečná. Ľudia, ktorí sa na tom podieľajú, si neuvedomujú, že tí voliči sa nevyparia a že alternatívou k Smeru je dominantná Republika. Tá má dnes najväčší potenciál rastu a ak pravicové kruhy neprestanú s demonizáciou Smeru-SSD a podarí sa im dostať ho do politickej izolácie, tie ďalšie voľby už nevyhrá strašiak Fico, ale oveľa radikálnejšia Republika s neonacistickým jadrom. Všetci, ktorí podporujú sprisahanie postavené na falošných základoch, sa nebezpečne zahrávajú s ohňom.

Ak Peter Pellegrini nepochopí, že riešením súčasnej situácie je kultivovanie ľavicového prostredia, že svoje deklarované sociálnodemokratické ciele môže naplniť len spoluprácou ľavicových strán, nie ich vytláčaním do priestoru súperov, potom bude zodpovedný nielen za ďalšiu degeneráciu politickej ľavice, ale aj za nástup oveľa temnejších síl. Preto platí, že bez Hlasu-SD sa dnes nedá zostaviť vláda. No bez Smeru-SSD dnes nemožno dosiahnuť zmenu k lepšiemu.

Bez Hlasu nebude vláda, bez Smeru nebude zmena. Snahy dostať Smer-SSD do izolácie môžu mať za následok vzostup a dominanciu Republiky

Viac vo videu:

ZDROJ: Facebook Eduard Chmelár